

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968087904/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

»I Sandhed, jeg veed ikke, hvad det er,« sagde Fulton, »der er ingen Fugl, der synger, der er ingen Vind, som bevæger Løvet, og dog er det, ligesom jeg hørte svage Stemmer.«

»Jeg har længe hørt dem,« sagde Barlow, »det er Dødens Stemmer, det er Eensomhedens Aander, der fortælle om et gyseligt Eventyr, som vi snart skulle gennemleve.«

Under denne Samtale havde Trusty løftet Hovedet høit i Veiret, og det syntes, som om den med al Magt sugede Luften ind med sine Næsebor. Kort efter løb den bort, saa de ikke mere saae den; men efter nogen Tid vendte den igjen tilbage og nærmede sig til Fulton og trak ham i hans Klædebon; derpaa løb den atter et Par Skridt frem, men blev siden staaende med opspilede Næsebor ligesom før.

»Lad os følge den!« raabte Fulton, »hvem veed, om den ikke igjen har opsporet et Dyr, som vi kan spise.«

»Vi komme nok snarere til at spise den selv,« sagde Barlow, »det er det eneste Middel vi har for ikke endnu at sulte ihjel.«

Imidlertid var den lille Hunds Opførsel saa selvsom, at den vel kunde vække deres Opmærksomhed; thi den vendte flere Gange tilbage til Fulton og bjæffede, derpaa ilede den igjen frem, kort efter vendte den sig atter om og saae paa ham, og det var tydeligt, at den indbød ham til at følge med sig.

Nu stode baade Barlow og Veviseren op og erklærede, at de vilde gaae den Vei, som den lille Trusty viste dem. Dette gjorde de alle Tre. Den syntes da meget vel tilnede og løb frem imod Vesten. Men saasnart den var kommen et Stykke foran dem,